

NAMAWIANIE (2) *sb n*

N sg namawiani(e) (2) (Cn e pochylone).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Nakłanianie, zachęcanie; sollicitatio Cn (2) :

namawianie kogo na co (1): LatHar 119 cf Szereg.

W połączeniu szeregowym (1): wthym iednaniu y przytzyne żadne klękánie/ námawiánie/ y prośzenie ícielełne nieieft według nášzego rozumu KrowObr 214.

Szereg: »przymuszanie abo namawianie« (1): Ná granie w kárty o pieniądze inšzych przymuśzanie/ ábo tych ktorzy íwych pieniędzy nie máią námawiánie. LatHar 119.

Synonimy: namowa, poduszczanie, prośzenie, przymuszanie.

Cf NAMAWIAĆ